

**ВРХОВНИ СУД
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ
Рев-279/01
Бања Лука, 10.07.2002. године**

У И М Е Н А Р О Д А

Врховни суд Републике Српске у вијећу састављеном од судија Лукић Драгослава, као предсједника вијећа, Бајић Петра, Савић Стевана, Нинић Јанка и Мрша Смиљане, као чланова вијећа, у правној ствари тужиоца И. В., сина пок. Л. из С. М., кога заступа пуномоћник И. П. из села С. М. против туженог М. П., сина Н. из С. К. Општина Л., ради поништења тестаментa, одлучујући о ревизији тужиоца против пресуде Окружног суда у Б. број Гж-531/2000 од 15.09.2000. године, на сједници одржаној 10.07.2002. године, донио је

П Р Е С У Д У

Ревизија се одбија.

О б р а з л о ж е њ е

Првостепеном пресудом Основног суда у Л. број П-47/96 од 10.5.2000. године одбијен је тужени захтјев тужиоца којим је тражио да се поништи писмени тестамент пред свједоцима од 24.5.1990. године завјештатељице Ђ. рођ. М. Р. из М.

Другостепеном пресудом Окружног суда у Б. Гж-531/2000 од 15.9.2000. године жалба тужиоца је одбијена и првостепена пресуда потврђена.

Благовремено изјављеном ревизијом тужилац побија другостепену пресуду због битних повреда одредаба парничних поступка и погрешне примјене материјалних права с приједлогом да се обје нижестепене пресуде укину и предмет врати првостепеном суду на поновни поступак.

Одговор на ревизију није поднесен, нити се Републички јавни тужилац изјаснио о поднесеној ревизији у смислу члана 390. став 3. Закона о парничном поступку ("Службени лист СФРЈ" број: 4/77 до 35/91 и "Службени гласник Републике Српске" број 17/93 до 32/94, у даљем тексту: ЗПП).

Ревизија није основана.

У овој парници тужилац тражи да се поништи писмени тестамент пред свједоцима од 24.5.1990. године завјештаоца Ђ. рођ. М. Р. из села М. из разлога да завјешталац у вријеме сачињавања наведеног тестаментa није била способна за расуђивање.

Наконведеног поступка првостепени суд је утврдио: да је завјешталац Ђ. рођ. М. Р. умрла 15.11.1990. године и да је иза ове код првостепеног суда у предмету О.207/91 покренут оставински поступак; да је на записнику првостепеног суда од 9.5.1991. године проглашен наведени писмени тестамент пред свједоцима у присутности странака у овом спору као наслједника; да је у том поступку тужилац оспорио правну ваљаност предметног тестаментa као и да је суд рјешењем од 9.5.1991. године прекинуо наведени оставински поступак упутивши тужиоца да поведе парницу пред судом ради утврђења да није пуноважан предметни тестамент; да је првостепеном суду тужилац 10.6.1991. године поднио тужбу у овом спору; да је завјешталац пок. Р. живјела сама у својој кући у дворишту у којем се налази и кућа тужиоца; да је била удата и да јој је супруг умро и да у том браку није имала дјецe; да је била физички хендикепирана (малог раста) и због згрчености лијеве ноге веома се тешко кретала; да је током живота поклањала и продавала земљу коју је наслједила иза своје мајке и да је између осталих кћерки тужиоца поклонила око 14 дунума земље; да је завјешталац била способна за расуђивање односно састављање предметног писменог тестаментa пред свједоцима, као и да у медицинским

установама Дома здравља Ч. и Л. није сачуван здравствени картон нити има медицинске документације о њеном здравственом стању прије и у вријеме сачињавања наведеног тестаментa.

Код оваквог чињеничног стања нижестепени судови закључују, да је завјешталац покојна Р. у вријеме сачињавања предметног писменог тестаментa пред свједоцима била способна за расуђивање као и да њена изјава у погледу располагања њеном имовином није дата примјеном силе, пријетње или принуде, а не ради се о пријевари ни заблуди у погледу сачињавања тестаментa и судили тако што су одбили тужбени захтјев.

Нижестепени судови нису погрешно судили на штету тужиоца када су тужбени захтјев као неоснован одбили.

Ревизијом тужилац добија другостепену пресуду због тога што није изведен доказ психијатријског вјештачења способности за расуђивање завјештаоца покојне Р. у вријеме сачињавања предметног тестаментa, чије је извођење наредио другостепени суд у својој одлуци којом је укинуо ранију одлуку у овом спору.

Тачно је, да првостепени суд овај доказ није извео, међутим, првостепени суд је дао разлоге зашто овај доказ није се могао извести јер нема здравственог картона у Дому здравља Ч. и Л. нити има медицинске документације о здравственом стању покојне Р. прије и у вријеме сачињавања тестаментa.

Остали приговори ревизије “да предметни тестамент није правно ваљан јер да покојна Р. није ни била присутна у адвокатској канцеларији код адвоката када је сачињен предметни тестамент” односе се на нове чињенице које су сада први пут истакнуте у поступку, којим се уствари добија правилност утврђеног чињеничног стања које се у ревизијском поступку у смислу одредбе члана 385. став 3. Закона о парничном поступку – (даље: ЗПП) не може нападати.

Побијана пресуда према томе, нема недостатака на које се указује у ревизији тужиоца, односно на које овај суд пази по службеној дужности, како то произилази и из напријед реченог. Зато је ревизија одбијена као неоснована (члан 393. ЗПП).

Предсједник вијећа:
Лукић Драгослав